

Sygn. akt II K 564/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej-----

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 r. w Złotoryi

sprawy

M. N.

urodz. (...) w Z.

syna S. i W. z d. Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 lipca 2017 roku w J., rejonu (...), kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości, mając w kolejnych badaniach: I – 0,54 mg/l, II – 0,52 mg/l, III – 0,56 mg/l, IV – 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

to jest o czyn z art. 178a§1 kk

I uznaje oskarżonego M. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk skazuje go na karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

II na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat, a na podstawie art. 63§4 kk na poczet tego środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od 28 lipca 2017 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku;

III na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierza mu opłatę w kwocie 100 złotych.

Sygn. akt II K 564/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 28 lipca 2017 r. około godziny 23.30 w J. M. N. kierował samochodem osobowym V. (...) nr rej (...), mając w kolejnych badaniach: I o godz. 23.30 – 0,54 mg/l, II o godz. 23.47 – 0,52 mg/l, III o godz. 0.13- 0,56 mg/l, IV o godz. 0.17 – 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zostało mu zatrzymane prawo jazdy.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. N. – k. 13,

zeznania świadka J. M. (1) – k. 26,

protokoły badania stanu trzeźwości – k. 8, 9,

postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy – k. 17-18.

M. N. ma obecnie 23 lata, ma wykształcenie zawodowe, jest mechanikiem pojazdów samochodowych, obecnie nie pracuje, jest kawalerem, nie ma dzieci ani nikogo na utrzymaniu, nie był karany, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. M. N. prawo jazdy ma od 24 lutego 2014 r.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 12,

zapytanie o karalność – k. 22,

informacja Starosty (...) – k. 23,

informacja z PUP w C. – k. 25

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził zgodę na wymierzenie kary, zaproponowanej przez prokuratora, co następnie znalazło swój wyraz we wniosku prokuratora, złożonym w trybie art. 335§1 kpk (protokół przesłuchania z k.13).

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości sądu, a wniosek złożony przez prokuratora w trybie art. 335 kpk zasługiwał na uwzględnienie i zostały spełnione zawarte w §1 tego artykułu przesłanki pozwalające na jego złożenie.

Stan faktyczny sprawy nie budził żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a jego przyznanie znalazło potwierdzenie w pozostałych dowodach, powyżej wymienionych, szczególnie w protokołach badania stanu trzeźwości i zeznaniach świadka J. M..

Wątpliwości nie budziła kwalifikacja prawna zachowania oskarżonego, brak było wątpliwości, iż M. N. prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym (wyjechał on już nim na drogę publiczną).

Zaproponowana przez prokuratora we wniosku z art. 335 kpk, a zaakceptowana przez oskarżonego, kara, w ocenie sądu, uwzględniała zawarte w art. 53 kk dyrektywy wymiaru kary. Nie przekracza bowiem stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, które sąd uznał za średnio wysokie, patrząc na to, że wprawdzie oskarżony wyjechał samochodem na drogę wiejską w porze, gdy natężenie ruchu nie jest znaczne, ale kierował tym pojazdem w stanie nietrzeźwości znacznie przekraczającej dopuszczalną normę, mając ponad promil alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd wziął pod uwagę również względy prewencji indywidualnej, a przede wszystkim generalnej, związane ze znaczną ilością tego typu występów, mimo surowej polityki karnej ustawodawcy w tym zakresie i licznych informacji medialnych o dużej liczbie zatrzymywanych nietrzeźwych kierowców.

Z powyższych względów, sąd zaaprobował wniosek prokuratora z art. 335§1 kpk i orzekł, jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Na aprobatę zasługiwał również wniosek w zakresie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Zgodnie bowiem z art. 42§2 kk, sąd miał obowiązek orzec wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres od trzech do piętnastu lat.

Z tych samych względów, które wskazano przy wymiarze kary, sąd uznał wniosek z art. 335§1 kpk w zakresie dotyczącym czasu trwania środka karnego za właściwy i na podstawie art. 42§2 kk, orzekł, jak w punkcie II wyroku, określając czas trwania środka karnego na trzy lata i na podstawie art. 63§4 kk zaliczając na poczet tego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy.

Zgodnie z art. 43a§2 kk, w razie skazania sprawcy za przestępstwo z art. 178a§1 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 tysięcy złotych, a może je orzec do 60 tysięcy złotych. Sąd również w tym zakresie zgodził się z uzgodnioną przez strony propozycją wniosku z art. 335§1 kpk i uznał za wystarczające określenie wysokości świadczenia pieniężnego na jego najniższym poziomie, o czym orzekł, jak w punkcie III wyroku.

Jako, że oskarżony wyraził zgodę na obciążenie go kosztami, na podstawie art. 627 kpk sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe oraz opłatę, orzekając, jak w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku.